

2/2021 05-01-2021

anulare act administrativ Curtea de Apel CONSTANTA

Cod ECLI ECLI:RO:CACTA:2021:017. _____

Operator de date cu caracter personal 3170

Dosar nr. _____

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL C _____

SECȚIA A II-A CIVILĂ,

DE C _____ ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA CIVILĂ nr. 2/CA

Ședința publică de la 05 Ianuarie 2021

Completul compus din:

Președinte B _____ M _____

Judecător R _____ N _____ B _____

Judecător E _____ G _____

Grefier L _____ S _____

S-a luat în examinare în **recursul în contencios administrativ și fiscal**, promovat de recurentul-pârât **F _____ F _____ F _____ F _____**, cu sediul în C _____, _____, județul C _____, împotriva **Sentinței civile nr. 396 din 02.04.2020** pronunțată de **Tribunalul C _____** în **dosar nr. _____**, în contradictoriu cu intimații-reclamanți **H _____ H _____ H _____**, cu sediul în C _____, _____-15, camera nr. 6, _____ și cu sediul procesual ales în C _____, _____, județul C _____ și **SOCIETATEA 77 & MADISON ADK SRL**, cu sediul în C _____, H _____ H _____ nr. 7, județul C _____ și cu sediul procesual ales în C _____, _____, 61, județul C _____ și intimații - intervenienții **T _____, Ș _____ ” K _____ K _____ K _____**, cu sediul în C _____, _____ nr. 5, _____, **D _____ D _____**, cu sediul în C _____, _____, 8,

_____, B _____ B _____ B _____ și I _____ I _____ I _____,
ambii cu domiciliul în C _____, _____ nr. 5, județul C _____ și cu
domiciliul procesual ales în C _____, _____ bis, județul C _____,
L _____ L _____, cu sediul în C _____, _____ . 24, județul
C _____, SOCIETATEA CIN-CIN SRL, cu sediul în C _____, _____,
județul C _____, SOCIETATEA OUZVILLE SRL, cu sediul în C _____,
_____, județul C _____, E _____ E _____-PETRUȚA, cu domiciliul în
C _____, _____, județul C _____, P _____ „J _____ J _____ DE
PADOVA”, cu sediul în C _____, _____ . 11A, județul C _____
și P _____ „C _____ C _____ C _____”, cu sediul în C _____, _____ .7,
județul C _____, având ca obiect anulare act administrativ.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 26.11.2020 și au fost consemnate în încheierea de ședință din acea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta hotărâre când, instanța pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise și având nevoie de timp pentru a delibera a amânat pronunțarea la data de 10.12.2020, 22.12.2020, 05.01.2021, când s-a pronunțat.

CURTEA,

Asupra recursului contencios administrativ de față, constată următoarele:

Având în vedere că sesizarea instanței s-a făcut sub imperiul legii noi de procedură, în cauză sunt aplicabile dispozițiile art. 499 C.pr.civ., potrivit cu care „Prin derogare de la prevederile art. 425 alin. 1 lit. b, hotărârea instanței de recurs va cuprinde în considerente numai motivele de casare invocate și analiza acestora, arătându-se de ce s-au admis ori, după caz, s-au respins.”

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului C _____ sub nr. _____, reclamanta Asociația „H _____ H _____” a chemat în judecată pe pârâțul F _____ F _____ F _____ F _____, solicitând anularea H.C.L.M. C _____ nr. 371/27.09.2018 privind aprobarea Regulamentului de acces în Zona Peninsulară a Municipiului C _____.

La data de 10.04.2019 „T _____, Ș _____” K _____ K _____ K _____ a formulat cerere de intervenție accesorie în sprijinul reclamantei Asociația „H _____ H _____”, arătând că susține cererea de chemare în judecată având ca obiect anularea H.C.L.M. C _____ nr. 371/27.09.2018 și solicită admiterea acesteia.

La data de 24.04.2019 Dăsc _____ & CO S.P.R.L. a formulat cerere de intervenție accesorie în sprijinul reclamantei Asociația „H _____ H _____”, arătând că susține poziția procesuală a acesteia și solicită admiterea cererii formulate.

La data de 15.05.2019 E _____ E _____-Petruța a formulat cerere de intervenție accesorie în sprijinul reclamantei Asociația „H _____ H _____”, arătând că susține poziția procesuală a acesteia și solicită admiterea cererii formulate.

La data de 16.05.2019 D_____ B_____ B_____ și I_____ I_____ I_____ au formulat cerere de intervenție accesorie în sprijinul reclamantei Asociația „H_____ H_____”, arătând că susține poziția procesuală a acesteia și solicită admiterea cererii formulate.

La data de 17.05.2019 Maestro S.P.R.L. a formulat cerere de intervenție accesorie în sprijinul reclamantei Asociația „H_____ H_____”, arătând că susține poziția procesuală a acesteia și solicită admiterea cererii formulate.

La data de 23.05.2019 Cin-Cin S.R.L. a formulat cerere de intervenție accesorie în sprijinul reclamantei Asociația „H_____ H_____”, arătând că susține poziția procesuală a acesteia și solicită admiterea cererii formulate.

La data de 06.06.2019 Ouzville SRL a formulat cerere de intervenție accesorie în sprijinul reclamantei Asociația „H_____ H_____”, arătând că susține poziția procesuală a acesteia și solicită admiterea cererii formulate.

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului C_____ sub nr. _____ reclamanta 77 & Madsion ADC SRL a chemat în judecată pe pârâțul F_____ F_____ F_____ F_____ F_____, solicitând anularea H.C.L.M. C_____ nr. 371/27.09.2018 privind aprobarea Regulamentului de acces în Zona Peninsulară a Municipiului C_____.

La data de 06.11.2019 P_____ „Sf. C_____ C_____” a formulat cerere de intervenție accesorie în sprijinul reclamantei Asociația „H_____ H_____”, arătând că susține poziția procesuală a acesteia și solicită admiterea cererii formulate.

La data de 07.11.2019 P_____ „Sf. A_____ de Padova” a formulat cerere de intervenție accesorie în sprijinul reclamantei Asociația „H_____ H_____”, arătând că susține poziția procesuală a acesteia și solicită admiterea cererii formulate.

Prin sentința civilă nr. 396 din 02.04.2020 Tribunalul C_____ a admis cererea de chemare în judecată principală formulată de reclamanta Asociația „H_____ H_____” și cererea de chemare în judecată conexă formulată de reclamanta 77&Madison ADK S.R.L. în contradictoriu cu pârâțul F_____ F_____ F_____ F_____ F_____; a admis cererile de intervenție accesorii formulate în sprijinul reclamantei Asociația „H_____ H_____” de intervenienții „T_____, Ș_____” K_____ K_____ de avocați, Dăsc_____ & Co S.P.R.L., D_____ B_____ B_____, I_____ I_____ I_____, Maestro S.P.R.L., Cin-Cin S.R.L., Ouzville S.R.L., E_____ E_____-Petruța, P_____ „C_____ C_____ C_____” și P_____ „J_____ J_____ de Padova” (C_____ I, a anulat Hotărârea Consiliului Local al Municipiului C_____ nr. 371/27.09.2018 pentru aprobarea regulamentului de acces în zona peninsulară a municipiului C_____.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs pârâțul F_____ F_____ F_____ F_____, în temeiul dispozițiilor art. 14 alin. (4) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 (denumită în continuare „Legea nr. 554/2004”) coroborate cu dispozițiile art. 488 alin. (1) pct. 8 Cod procedură civilă formulează prezentul recurs, împotriva încheierii din data de 06.06.2019, încheierii din data de 20.06.2019, încheierii din data de 05.03.2020 („încheierile”) și

a sentinței civile nr. 396/02.04.2020 pronunțate de Tribunalul C _____, Secția de C _____ Administrativ și Fiscal, în dosarul nr. _____ („Sentința recurată”), solicitând ca, prin hotărârea pe care o va pronunța, să se dispună admiterea recursului, cu consecința casării încheierilor și a Sentinței recurate și, pe cale de consecință, în urma rejudecării cauzei:

În principal:

- admiterea excepției lipsei calității procesuale active a Asociației și pe cale de

consecință respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind formulată de o persoană fără calitate procesuală activă;

- admiterea excepției lipsei de interes a Asociației în promovarea acțiunii ce face

obiectul prezentului dosar și pe cale de consecință respingerea cererii de chemare în judecată ca lipsită de interes;

- admiterea excepției inadmisibilității formulării cererilor de intervenție pentru lipsa

procedurii prealabile;

În subsidiar, în situația respingerii excepțiilor mai sus menționate: s-a solicitat respingerea cererilor de chemare în judecată și a cererilor de intervenții accesorii formulate în cauză, ca neîntemeiate.

În temeiul dispozițiilor art. 453 Cod procedură civilă, obligarea intimatelor-reclamante și a intimatelor-interveniente, la plata către recurent a cheltuielilor de judecată ocazionate de soluționarea prezentei cauze (în fond și în recurs), având în vedere următoarele motive:

I. Recursul este întemeiat. Încheierile și Sentința recurate au fost date cu încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material, motiv de recurs prevăzut de art. 488 alin.(1) pct. 8 Cod procedură civilă.

Motivul de casare incident în prezenta cauză este cel reglementat la art.488 alin.(1) pct. 8 Cod procedură civilă conform căruia hotărârea judecătorească poate fi casată atunci când „a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material”.

Acest motiv de casare vizează încălcarea legii de drept substanțial, încălcare ce poate îmbrăca mai multe forme: aplicarea unui text de lege străin situației de fapt, extinderea normei juridice dincolo de ipotezele la care se aplică ori restrângerea nejustificată a aplicării prevederilor acesteia, textului de lege corespunzător situației de fapt și s-a dat o interpretare greșită, violarea unor principii generale de drept.

Prin încheierile și sentința recurate în mod greșit și nelegal (i) au fost respinse excepțiile lipsei calității procesuale active și a lipsei de interes a intimatei-reclamante H_____ H_____

H_____, (ii) au fost admise cererile de intervenție în interes alăturat intimătei-reclamante formulate de intervenientele Dascalescu & Co, D_____ B_____ B_____ și I_____ I_____, T_____, Stefanovici K_____ K_____ de Avocați, E_____ E____, CIN-CIN, OUZVILLE și MAESTRO (ii) în mod greșit și nelegal a fost admisă cererea de anulare a dispozițiilor Hotărârii Consiliului Local nr. 371/27.09.2018 privind aprobarea Regulamentului de acces în zona Peninsulară a Municipiului C_____ (denumită în continuare „H.C.L. nr. 371/2018”/”Regulamentul”), interpretând și aplicând în mod greșit dispozițiile art. 6 și 7 alin. 31 din Legea nr. 24/2000 și ale art. 7 din Legea nr. 52/2003.

Astfel, în mod greșit a apreciat instanța de fond că reclamanta H_____ H_____ H_____ are calitate procesuală activă și interes legitim privat în cauză, că se impune admiterea cererilor de intervenție accesorii, dar și anularea H.C.L. nr. 371/2018 prin aplicarea greșită a textelor de lege incidente în speță, după cum recurenta va arăta în continuare.

A. Referitor la respingerea excepțiilor lipsei calității procesuale active, respectiv a

lipsei interesului intimătei-reclamante

Prin încheierea din data de 20.06.2019, instanța de fond a apreciat în mod greșit că este îndeplinită condiția pentru promovarea cererii de anulare, respectiv că Asociația are calitate de persoană vătămată și poate invoca un interes public, având în vedere că vătămarea decurge din încălcarea drepturilor subiective sau a intereselor legitime private ale membrilor săi, în interesul cărora poate acționa în temeiul actului constitutiv și a statutului, astfel cum acestea au fost modificate și completate.

După cum a învederat în fața primei instanțe, din încheierea nr. _____/19.09.2016 pronunțată de Judecătoria C_____ în dosarul nr. _____/212/2016 (depusă de reclamantă la dosar), rezultă că reclamanta este înființată ca asociație, pe perioada nedeterminată, având ca scop promovarea și dezvoltarea activității de restaurare/recondiționare a automobilelor pentru promovarea acestora, scopul declarat fiind unul legal și nelucrative.

Mai mult decât atât, conform dispozițiilor legale în materie, asociațiile nu sunt constituite în scop lucrativ și, în principiu, nu pot desfășura activități comerciale, cu excepția celor necesare îndeplinirii scopului pentru care au fost constituite. Pe cale de consecință, nu se poate reține că intimata-reclamanta ar putea legitima apărarea unui interes privat, punerea în aplicare a Regulamentului de acces nu îi produce vreun prejudiciu iar scopul pentru care aceasta a fost constituită nu este reprezentat de apărarea intereselor agenților economici care își desfășoară activitatea în zona vizată de Regulamentul de acces.

Faptul că la data de 16.03.2019 prin Hotărârea Adunării Generale a Asociațiilor nr. 1 aceasta a stabilit printre altele și modificarea art. 8 din statutul Asociației în sensul completării obiectivelor Asociației, respectiv: „sesizarea autorităților competente și a instanțelor judecătorești, în vederea restabilirii legalității, ori de câte ori se constată o încălcare în materie de urbanism și amenajare a teritoriului în zona peninsulară sau restricționarea accesului în zona peninsulară, în scopul protecției intereselor personale ale membrilor asociației și/sau ale comunității locale reclamantei îi întărește convingerea că acest înscris a fost întocmit pro causa din moment ce acțiunea ce face

obiectul prezentului dosar a fost înregistrată pe rolul Tribunalului C _____ la data de 10.04.2019. Or, tocmai aceste aspecte au fost interpretate greșit de către instanța de fond.

Mai mult, prin Decizia nr. 8/2020 Î.C.C.J. a stabilit că „(...) în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (1) lit, a), r) și s) și art. 8 alin. (11) și (12) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, în vederea exercitării controlului de legalitate asupra actelor administrative la cererea asociațiilor, în calitate de organisme sociale interesate, invocarea interesului legitim public trebuie să fie subsidiară invocării unui interes legitim privat, acesta din urma decurgând din legătură directă dintre actul administrativ supus controlului de legalitate și scopul direct și obiectivele asociației, potrivit statutului”.

Prin urmare, apreciază că se impune admiterea excepției lipsei calității procesuale active a reclamantei și, pe cale de consecință, respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind formulată de o persoană fără calitate procesuală activă.

În subsidiar, în cazul în care instanța va aprecia că intimata-reclamanta are calitate procesuală activă, recurentul apreciază că se impune admiterea excepției lipsei de interes și respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind lipsită de interes.

După cum a arătat și în fața instanței de fond, în materia dreptului administrativ (care se completează cu prevederile din Cod procedură civilă în temeiul și în condițiile art. 28 din Legea nr. 554/2004), acțiunea unei persoane de drept privat în fața instanței de contencios administrativ este admisibilă doar dacă se face dovada folosului practic urmărit și, corelativ, a încălcării unui drept subiectiv/interes legitim.

În prezenta cauză, reclamanta nu a dovedit vătămarea unui drept subiectiv/interes legitim, nu a afirmat și, prin urmare, nici nu a demonstrat folosul practic urmărit prin promovarea acțiunii, ci doar a invocat aspecte generale în legătură cu pretinsa nelegalitate a H.C.L. nr. 371/2018.

Sub aspectul interesului, partea reclamantă trebuie să dovedească că este o persoană juridică de drept privat îndreptățită să reclame vătămarea unui interes legitim public dublată de proba că vătămarea interesului legitim public decurge logic din încălcarea dreptului subiectiv sau a interesului legitim privat.

În aceste condiții, reclamanta nu poate face dovada că este îndreptățită să reclame nici vătămarea unui interes legitim privat și nici vătămarea unui interes legitim public.

Având în vedere toate aceste argumente, excepția lipsei de interes este întemeiată și, pe cale de consecință, recurentul a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind lipsită de interes.

B. În ceea ce privește admiterea cererilor de intervenție în interes alăturat intimătei-reclamante formulate de intervenientele Dascalescu & Co, D _____ B _____ B _____, I _____ I _____, T _____, Stefanovici K _____ K _____ de Avocați, E _____ E _____, CIN-CIN, OUZVILLE, MAESTRO, P _____ „J _____ J _____ de Padova” și P _____ „C _____ C _____ C _____”

Prin încheierile din data de 06.06.2019, respectiv din data de 05.03.2020, instanța de fond a apreciat în mod greșit că se impune respingerea ca neîntemeiată a excepției inadmisibilității formulării cererilor de intervenție pentru lipsa procedurii prealabile și admiterea cererilor de intervenție alăturate formulate de intervenientele Dascalescu & Co, D_____ B_____ B_____, I_____ I_____, T_____, Stefanovici K_____ K_____ de Avocați, E_____ E____, CIN-CIN, OUZVILLE, MAESTRO, P_____ „J_____ J_____ de Padova” și P_____ „C_____ C_____ C_____” în raport de faptul că „(...) intervenția accesorie are natura unei apărări în sprijinul uneia dintre părți, deci nu vizează pretenții proprii sau aspecte ce nu au fost contestate de partea însăși pe calea procedurii prealabile, situație în care intervenientul accesoriu nu este obligat la parcurgerea acestei proceduri prevăzute de art.7 din Legea nr. 554/2004. (...) având în vedere ca intervenienții justifică un interes propriu, determinat de existența în zona reglementată de actul administrativ contestat a unor puncte de lucru, sedii sau locuințe ce le aparțin, lăcașe de cult, existența sau nu a unei vătămări (...) nefiind o chestiune ce vizează interesul în sensul de condiție de exercitare a acțiunii civile, ci o chestiune ce vizează fondul litigiului. Instanța admite în principiu toate cererile de intervenție formulate (...).

După cum a arătat și în fața instanței de fond, intervenientul accesoriu nu este un simplu apărător al uneia dintre părți, ci el trebuie să justifice inclusiv un interes propriu în a lua parte la rezolvarea litigiului și a sprijini una dintre părți în câștigarea procesului. Or, din cuprinsul cererilor de intervenție accesorie formulate de interveniente rezultă că interesul acestora nu este unul personal - protejarea dreptului de acces în zona Peninsulară a municipiului C_____, acesta reprezentând un interes public iar nu unul propriu, așa cum în mod eronat a arătat instanța de fond prin încheierile pronunțate.

În plus, în susținerea argumentelor sale, recurentul a învederat instanței și faptul că cererea de intervenție accesorie ar putea fi admisă doar în cazul în care s-ar face dovada folosului practic urmărit și, corelativ, a încălcării unui drept subiectiv/interes legitim. Or, în contenciosul administrativ, legiuitorul nu permite promovarea acțiunilor pentru apărarea unui interes legitim public decât subsidiar, în măsura în care vătămarea interesului legitim public ar decurge din încălcarea dreptului subiectiv sau a interesului legitim privat, aspect care nu este aplicabil în speța de față în ceea ce le privește pe intimatele-interveniente.

Mai mult, recurentul a solicitat instanței de recurs să observe că prin cererile de intervenție accesorie s-au formulat simple susțineri în justificarea interesului propriu, respectiv doar prin raportare la obiectul de activitate al intervenientelor și la o eventuală evoluție nefavorabilă a activității economice din Zona Peninsulară, aspecte ce ar putea conduce la eventuale pierderi economice înregistrate de persoanele juridice cu scop lucrativ ce activează în Zona Peninsulară, însă fără ca intervenientele să atașeze dovezi în acest sens.

În condițiile în care chiar instanța de fond a reținut la pag.17-18 din sentința recurată: „(...) Referitor la pretinsa încălcare a ar. 45 din Constituție, care garantează libertatea economică, respectiv liberul acces la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora, instanța reține că acest drept nu a fost încălcat prin Regulamentul contestat în cauză. (...) prin reglementarea accesului în zona de desfășurare a activității economice pot fi afectate rezultatele acestei activități, dar o asemenea afectare nu poate în niciun caz echivala cu încălcarea libertății economice (...).”

Pe cale de consecință, cererile de intervenție accesorie au fost admise în mod greșit de către instanța de fond,

În condițiile în care intervenientele au invocat doar aspecte în legătură cu pretinsa nelegalitate a H.C.L. nr. 371/2018 a cărei anulare se solicită, nu au dovedit vătămarea unui drept subiectiv/interes legitim distinct de interesul intimatelor-reclamante și nici nu au demonstrat folosul practic urmărit prin promovarea acțiunii, instanța de fond ar fi trebuit să respingă cererile de intervenție accesorie ca inadmisibile.

Chiar și în situația în care recurentul ar admite că intervenientele în interes accesoriu ar avea un interes propriu, cererile de intervenție accesorie formulate de interveniente ar fi trebuit respinse în raport de lipsa dovezii îndeplinirii procedurii prealabile. Or, instanța de fond a apreciat în mod greșit că dovada îndeplinirii procedurii prealabile nu este instituită și în sarcina acestora.

Recurentul solicită ca instanța să observe că dovada îndeplinirii procedurii prealabile este și în sarcina intervenientelor accesorii, neavând relevanță că acestea doar susțin apărarea, cererea reclamantei. Acest aspect rezultă chiar din cuprinsul dispozițiilor art. 7 și 8 din Legea nr. 554/2004 care se referă la persoana vătămată, nefăcând vreo distincție în acest sens. Având în vedere că una dintre condițiile prevăzute de art. 61 Cod procedură civilă este interesul propriu, se apreciază că dovada îndeplinirii procedurii prealabile este instituită și în sarcina intervenientelor accesorii, iar nu numai în sarcina intervenienților principali.

Pentru toate aceste motive, recurentul a susținut că instanța de fond a admis în mod greșit cererile de intervenție accesorie formulate de către intervenientele Dascalescu & Co, D _____ B _____ B _____, I _____ I _____, T _____, Stefanovici K _____ K _____ de Avocați, E _____ E _____, CIN-CIN, OUZVILLE, MAESTRO, P _____ „J _____ J _____ de Padova” și P _____ „C _____ C _____ C _____”.

C. În ceea ce privește nelegalitatea sentinței recurate și admiterea în mod greșit a cererilor de chemare în judecată, precum și a cererilor de intervenție accesorie

Potrivit sentinței recurate, instanța de fond a reținut în mod corect următoarele:

1. În ceea ce privește încălcarea dreptului la libera circulație, garantat de art. 25 din

Constituția României (...) instanța reține că acest drept (în înțelesul și în limitele date de textul constituțional) nu a fost și nu ar putea fi încălcat reclamanților și intervenienților prin aplicarea prevederilor din Regulament; (...)

Instanța reține că art.25 alin.1 din Constituție nu are legătură cu Regulamentul criticat, întrucât dreptul la libera circulație vizează libertatea de mișcare a cetățeanului, (...) nu include și dreptul de a conduce autovehicule, prevederile constituționale nefăcând referire și la mijloacele de transport prin care se realizează libera circulație; (...) Constituția garantează libertatea de circulație, de mișcare propriu-zisă a persoanei, dar nu garantează și un drept al acesteia în privința folosirii oricăror sau a unor mijloace de locomotie pentru deplasarea în spațiul în care nu

îi poate fi impusă o limitare a libertății de circulație; D_____ urmare, stabilirea unor reguli în ceea ce privește circulația pe drumurile publice, inclusiv în ceea ce privește restricționarea accesului anumitor tipuri de vehicule sau a vehiculelor aparținând anumitor categorii de persoane nu restrânge dreptul persoanelor de a circula liber în zona reglementată și astfel nu este de natura sa încalce dreptul fundamental reglementat de art.25 din Constituție (...);

2. Referitor la invocarea încălcării dispozițiilor art.53 din Constituție, din perspectiva

restrângerii dreptului la libera circulație (garantat de art.25 alin.1 din Constituție), printr-o hotărâre de consiliu local și nu prin lege, și fără a fi incident vreunul dintre motivele expres și limitativ prevăzute de textul constituțional, instanța constată că prevederile art.53 nu pot primi aplicabilitate în cauză, având în vedere că textul constituțional se referă exclusiv la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți prevăzute de Constituție, iar Regulamentul nu aduce atingere dreptului la libera circulație a persoanei ci reglementează circulația vehiculelor/cu vehicule într-o anumită zonă, atribuție ce aparține autorității locale;

3. În ceea ce privește încălcarea/îngrădirea dreptului la muncă, garantat de art.41 din

Constituție, invocată de intervenienta E_____ E__ E_____, instanța reține că odată ce nu se poate reține o încălcare a dreptului constituțional la libera circulație, în mod evident nu se poate reține o încălcare a dreptului la munca derivând din aceasta. Dreptul la muncă (...) vizează faptul că dreptul la muncă nu poate fi îngrădit și că alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă, iar nu și faptul că pentru exercitarea dreptului la muncă este garantat dreptul angajatului de a se deplasa la locul de muncă cu un anumit mijloc de locomoție;

4. În privința încălcării dreptului la proprietate, garantat de art.44 din Constituția

României și de art.1 din Protocolul adițional nr.1 la Convenția CEDO, (...) instanța apreciază că nu pot fi reținute susținerile reclamantilor și ale intervenienților în sensul ca reglementarea accesului în zona peninsulară ar reprezenta o încălcare a dreptului de proprietate derivând din pierderea economică, beneficiul nerealizat și diminuarea patrimoniului persoanelor juridice cu scop lucrativ ce își desfășoară activitatea în zonă, având în vedere că deși se susține o asemenea ipoteza, nu se poate reține ca dovedit că efectul punerii în aplicare a Regulamentului ar fi cel invocat de reclamant; (...) nici reclamantii și intervenienții nu au făcut dovezi cu privire la impactul asupra activității lor, limitându-se la a aprecia pur și simplu că aceasta va consta într-o pierdere economică, fără a indica elemente concrete în baza cărora să se poată aprecia dacă aceasta pierdere ar fi una semnificativă, ori dimpotrivă, o afectare minima, care pusă în balanță cu interesul general invocat de pârât să fie apreciată ca rezonabilă, necesară și proporțională cu scopul urmărit;

5.În ceea ce privește pretinsa încălcare a prevederilor art.8 din Legea nr.21/1996 a concurenței („Legea nr.21/1996”), instanța reține ca Regulamentul de acces, prin prevederile sale, nu are ca efect restrângerea împiedicarea sau denaturarea concurenței, neputând fi reținut că Regulamentul vizează acțiuni sau inacțiuni dintre cele interzise de art.8 alin.1 din Legea nr.21/1996 (...). Trebuie avut în vedere ca potrivit art.1 din Legea nr.21/1996 scopul acesteia este reprezentat de

protecția, menținerea și stimularea concurenței și a unui mediu concurențial normal, în vederea promovării intereselor consumatorilor, iar în cazul concret nu există nicio dovadă în sensul că prin reglementarea accesului în zona peninsulară concurența ar fi afectată în ceea ce privește destinatarii normei aflați în aceeași situație. Reclamanta a invocat introducerea fără nicio justificare a unor condiții discriminatorii pentru activitatea agenților economici din zona, însă nu a indicat care sunt aceste condiții și în ce constă, în concret, aceasta discriminare între operatorii economici, iar instanța apreciază că nu există niciun indiciu în sensul că unele societăți ar fi fost tratate diferit deși sunt în aceeași situație și

că reglementarea nu s-ar aplica în mod nediferențiat tuturor destinatarilor aflați în situații identice sau similare;

6. Referitor la pretinsa încălcare a art.45 din Constituție, care garantează libertatea

economică, respectiv liberul acces la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora, instanța reține de asemenea că acest drept nu a fost încălcat prin Regulamentul contestat în cauză; (...) Constituția garantează așadar libertatea economică, garantând liberul acces la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora, însă nu se poate reține că reglementarea circulației vehiculelor în zona în care se desfășoară o anumită activitate aduce atingere însăși drepturilor constituționale prevăzute de art.45 din Constituție. Este adevărat că prin reglementarea accesului în zona de desfășurare a activității economice pot fi afectate rezultatele acestei activități, dar o asemenea afectare nu poate în niciun caz echivala cu încălcarea libertății economice (...);

7. În ceea ce privește încălcarea libertății religioase, instanța apreciază că nu se poate reține în cauză o asemenea încălcare (...). Dreptul de a avea orice convingere (religioasă sau nu) pentru sine și de a-și schimba religia sau convingerea reprezintă un drept absolut și necondiționat (...) Dreptul de a-și manifesta convingerea în mod individual și în particular, dar și de a o practica în societate împreună cu alții și în public reprezintă un drept ce nu este absolut (...). Deși libertatea de religie ține în primul rând de forul interior, aceasta include de asemenea, printre altele, libertatea ca persoana să își poată manifesta religia în mod individual și în privat, sau în colectiv, în public (...). Nici Convenția CEDO și nici Constituția României nu garantează accesul la spațiile în care manifestarea religiei sau a convingerii se exercită, prin folosirea oricăruia sau a unui mijloc de locomoție, neputându-se aprecia că dreptul la libertatea religioasă îl implică și pe acela că practicantul să se deplaseze chiar până în fața sau în proximitatea lăcașului de cult cu un vehicul. În aceste coordonate, instanța apreciază că reglementarea prin actul administrativ normativ contestat a accesului în zona peninsulară, unde se află lăcașurile de cult ale celor două parohii, nu reprezintă o restrângere sau împiedicare a libertății persoanelor de a-și manifesta religia (...);

8. Cu privire la presupusa încălcare a prevederilor art.4 din O.G. nr.43/1997, în sensul că prin reglementarea accesului în zona peninsulară străzile publice din aceasta zonă ar deveni închise, iar un drum public nu poate fi închis, instanța nu va putea reține aceste susțineri ca fiind fondate. (...) restricționarea sau limitarea accesului unor anumite vehicule prin Regulament nu reprezintă o încălcare a art.4 din O.G. nr.43/1997, câtă vreme prin același act normativ este reglementată posibilitatea ca administratorul drumului să instituie restricții de circulație. În analiza situației

concrete din speță instanța are în vedere art.44 alin.2 din O.G. nr.43/1997 (...).Cum în cauza F _____ F _____ Constanța are atribuții privind administrarea drumurilor publice de pe raza Municipiului C _____, iar instituirea unor restricții de circulație în zona peninsulară prin adoptarea Regulamentului nu echivalează cu schimbarea naturii publice a drumului ci reprezintă doar o reglementare a folosirii acestuia, instanța apreciază că prevederile legale invocate nu au fost încălcate;

9. Referitor la presupusa încălcare a principiilor Regulamentului (UE) nr.679/2016, instanța de fond a reținut că din probele administrate reiese ca reglementarea nu încalcă principiile statuate de regulamentul european. Astfel, datele solicitate sunt limitate la atingerea scopului normei, respectiv identificarea persoanei care solicită eliberarea permisului de acces și a elementelor în baza cărora se justifică eliberarea permisului, datele solicitate sunt limitate la minimumul necesar atingerii scopului, sunt gestionate doar pentru atingerea scopului pentru care au fost puse la dispoziție și de o autoritate care are calitatea de operator de date cu caracter personal, iar datele necesare sunt stabilite în baza unui act normativ, îndeplinind din aceasta perspectiva cerința de legalitate.

Cu toate ca instanța de fond a statuat și argumentat în mod corect cu privire la înlăturarea pretinselor motive de nelegalitate (invocate de reclamante și intervenientele accesorii) ale H.C.L. nr. 371/2018, descrise la punctele 1-9 de mai sus, aceasta a interpretat și aplicat în mod greșit prevederile art. 28 din Regulament, dar și prevederile art. 6 și art. 7 alin. 31 din Legea nr. 24/2000 și ale art. 7 din Legea nr. 52/2003. Astfel că, în mod greșit a reținut instanța de fond prin sentința recurată ca motivul reprezentat de lipsa evaluării preliminare a impactului noii reglementari reprezintă un viciu al H.C.L. nr. 371/2018, respectiv un motiv de nelegalitate extrinsec, ce afectează actul administrativ normativ în ansamblul său.

În primul rând, recurentul a solicitat instanței de control să aibă în vedere următoarele texte legale din cuprinsul Legii nr. 24/2000:

Conținutul și fundamentarea soluțiilor legislative Articolul 6

(1) Proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă. Soluțiile pe care le cuprinde trebuie să fie temeinic fundamentate, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementarilor interne, precum și ale armonizării legislației naționale cu legislația comunitară și cu tratatele internaționale la care România este parte.

(2) Pentru fundamentarea noii reglementari se va porni de la dezideratele sociale prezente și de perspectivă, precum și de la insuficiențele legislației în vigoare.

(3) Proiectele de acte normative se supun spre adoptare însoțite de o expunere de motive, o nota de fundamentare sau un referat de aprobare, precum și de un studiu de impact, după caz.

(4) Actele normative cu impact asupra domeniilor social, economic și de mediu, asupra bugetului general consolidat sau asupra legislației în vigoare sunt elaborate pe baza unor documente de

politici publice aprobate de Parlament sau de Guvern. Guvernul definește tipurile și structura documentelor de politică publică.

Evaluarea preliminară a impactului noilor reglementari.

Articolul 7

(1) Evaluarea preliminară a impactului proiectelor de lege, a propunerilor legislative și a celorlalte proiecte de acte normative reprezintă un set de activități și proceduri realizate cu scopul de a asigura o fundamentare adecvată a inițiativelor legislative. Evaluarea preliminară a impactului presupune identificarea și analizarea efectelor economice, sociale, de mediu, legislative și bugetare pe care le produc reglementările propuse.

(2) Evaluarea preliminară a impactului proiectelor de acte normative este considerată a fi modalitatea de fundamentare pentru soluțiile legislative propuse și trebuie realizată înainte de adoptarea actelor normative.

(3) Fundamentarea noii reglementari trebuie să aibă în vedere atât evaluarea impactului legislației specifice în vigoare la momentul elaborării proiectului de act normativ, cât și evaluarea impactului politicilor publice pe care proiectul de act normativ le implementează.

(4) Evaluarea preliminară a impactului este realizată de inițiatorul proiectului de act normativ. În cazul unor proiecte de acte normative complexe, evaluarea impactului poate fi realizată, pe baza unui contract de prestări de servicii, de către institute de cercetare științifică, universități, societăți comerciale sau organizații neguvernamentale, în conformitate cu prevederile legale în vigoare referitoare la achizițiile publice.

(5) În vederea elaborării evaluării preliminare a impactului propunerilor legislative inițiate de deputați și senatori, precum și în cazul celor bazate pe inițiativa cetățenilor, membrii Parlamentului pot solicita Guvernului asigurarea accesului la datele și informațiile necesare realizării acestora.

(6) Aplicarea dispozițiilor alin.(1)-(5) nu este obligatorie în cazul inițiativelor legislative ale deputaților și senatorilor, precum și al celor bazate pe inițiativa cetățenilor.

Instrumentele de prezentare și motivare: Articolul 36

(1) Proiectele de acte normative trebuie însoțite de următoarele documente de motivare:

a) expuneri de motive - în cazul proiectelor de legi și al propunerilor legislative;

b) note de fundamentare - în cazul ordonanțelor și al hotărârilor Guvernului; ordonanțele care trebuie supuse aprobării Parlamentului, potrivit legii de abilitare, precum și ordonanțele de urgență se transmit Parlamentului însoțite de expunerea de motive la proiectul legii de aprobare a acestora;

c) referate de aprobare - pentru celelalte acte normative;

d) studii de impact - în cazul proiectelor de legi de importanta și complexitate deosebita și al proiectelor de legi de aprobare a ordonanțelor emise de Guvern în temeiul unei legi de abilitare și supuse aprobării Parlamentului

(2) Expunerile de motive, notele de fundamentare, referatele de aprobare și Studiile de impact constituie instrumentele de prezentare și motivare ale noilor reglementari propuse.

(3) În cazul proiectelor de legi pentru care Guvernul își angajează răspunderea, documentele de motivare care însoțesc aceste proiecte sunt expunerea de motive și, după caz, raportul prevăzut la art.29.

Studiul de impact Articolul 33

(1) Scopul elaborării studiului de impact este de a estima costurile și beneficiile aduse în plan economic și social prin adoptarea proiectului de lege, precum și de a evidenția dificultățile care ar putea apărea în procesul de punere în practică a reglementarilor propuse.

(2) Studiul de impact este întocmit, de regulă, de structurile de specialitate în domeniu ale administrației publice centrale, la cererea Guvernului. Pentru propunerile legislative inițiate de deputați sau de senatori, studiile de impact se întocmesc prin grija ministerelor de resort, la solicitarea comisiilor parlamentare.

(3) În studiul de impact se face referire:

a) la starea de fapt existentă la momentul elaborării noii reglementari;

b) la modificările care se propun a fi aduse legislației existente;

c) la obiectivele urmărite prin modificarea legislației existente;

d) la mijloacele disponibile în vederea realizării scopurilor propuse;

e) la dificultățile care ar putea fi întâmpinate în aplicarea noilor dispoziții;

f) la evaluarea costurilor impuse de adoptarea proiectului de lege și a eventualelor economii bugetare generate de aceasta, la motivele care stau la baza acestei evaluări, precum și la modalitatea de calcul al costurilor și economiilor;

g) la beneficiile rezultate prin implementarea proiectului de lege, altele decât cele de natură economică;

h) la analiza comparativă a costurilor și a beneficiilor pe care le implică proiectul de lege, din care să reiasă dacă beneficiile sunt justificate de costuri.

Coroborând prevederile art. 6, 7, 30 și 33 din Legea nr. 24/2000 precizate mai sus, singura concluzie este cea conform căreia nu rezultă obligativitatea întocmirii unui studiu de impact sau evaluări preliminare a impactului pentru H.C.L. nr. 371/2018. În acest sens, recurentul solicită ca instanța să aibă în vedere și următoarele argumente:

Normele de tehnică legislativă prevăzute de legea nr. 24/2000 nu se aplică și în cazul actelor administrative, chiar dacă acestea ar avea caracter normativ. Pe cale de consecință, acestea nu se aplică în cazul hotărârilor de consiliu local, cum este cea din cauza de față.

Astfel, conform art. 1 din legea nr. 24/2000: „(1) Reglementarea relațiilor sociale prin lege și prin celelalte categorii de acte normative se realizează cu respectarea principiilor generale de legiferare proprii sistemului dreptului românesc. (2) Actele normative se inițiază, se elaborează, se adoptă și se aplică în conformitate cu prevederile Constituției României, republicată, cu dispozițiile prezentei legi, precum și cu principiile ordinii de drept”.

Conform Titlului III Autoritățile Publice - Cap. I Parlamentul - Secțiunea a 3-a Legiferarea, art.73 din Constituția României:” (1) Parlamentul adopta legi constituționale, legi organice și legi ordinare " iar potrivit aceluiași titlu-Cap. III Guvernul, art. 108 alin. (1): ”(1) Guvernul adopta hotărâri și ordonanțe”.

Coroborând art. 1 din Legea nr. 24/2000 cu prevederile din Constituție citate, referite de cea dintâi lege, se poate concluziona că normele de tehnică legislativă se aplică doar în cazul legiferării, iar legiferarea se face prin legi (constituționale, organice, ordinare), ordonanțe de guvern sau hotărâri de guvern.

Constituția României nu cuprinde nicio prevedere care să recunoască actelor administrative emise de autoritățile publice locale calitatea de act normativ.

Un act administrativ, chiar având caracter normativ, nu este un act normativ.

Există un singur text în legea nr. 24/2000 care se referă totuși la actele cu caracter normativ. Astfel, potrivit art. 3 din actul normativ indicat anterior: „(1) Normele de tehnică legislativă sunt obligatorii la elaborarea proiectelor de lege de către Guvern și a propunerilor legislative aparținând deputaților, senatorilor sau cetățenilor, în cadrul exercitării dreptului la inițiativa legislativă, la elaborarea și adoptarea ordonanțelor și hotărârilor Guvernului, precum și la elaborarea și adoptarea actelor normative ale celorlalte autorități cu asemenea atribuții.

(2) Normele de tehnică legislativă se aplică, în mod corespunzător, și la elaborarea și adoptarea proiectelor de ordine, instrucțiuni și de alte acte normative emise de conducătorii organelor administrației publice centrale de specialitate, precum și la elaborarea și adoptarea actelor cu caracter normativ emise de autoritățile administrației publice locale.”.

De asemenea, art. 2 alin. (2) din Legea nr.24/2000, stabilește în ce constau Normele de tehnica legislativă, arătând că acestea „definesc părțile constitutive ale actului normativ, structura, forma și modul de sistematizare a conținutului acestuia, procedeele tehnice privind modificarea,

completarea, abrogarea, publicarea și republicarea actelor normative, precum și limbajul și stilul actului normativ

Din coroborarea acestor două articole rezultă că actele administrative apar supuse normelor de tehnica legislativă, însă doar față de normele ce privesc părțile constitutive ale actului, structura, forma, mod de sistematizare, procedee tehnice de modificare și completare, precum și limbajul și stilul actului.

În acest context, prevederile reținute de instanța de fond (din legea nr. 24/2000) nu se aplica H.C.L. nr. 371/2018, evaluarea preliminară fiind obligatorie doar în caz legislativ, nu și în cazul actelor administrative cu caracter normativ, cum este H.C.L. nr. 371/2018. În acest sens s-a pronunțat și Tribunalul Iași prin Hotărârea nr. 444/27.03.2019.

Astfel că instanța de fond a interpretat și aplicat în mod greșit dispozițiile art. 6 și 7 alin.(3) indice 1 din legea nr. 24/2000, reținând în mod eronat prin sentința recurată faptul că evaluarea preliminară ar fi obligatorie. Un argument în plus în acest sens îl reprezintă chiar prevederile art. 30 din Legea nr. 24/2000, conform cărora studiul de impact nu este un document obligatoriu în cazul adoptării unei hotărâri de consiliu local, fiind obligatoriu doar pentru legi de importanță și complexitate deosebită și în cazul proiectelor de legi de aprobare a ordonanțelor emise de Guvern. Aceasta este și interpretarea Curții de Apel București în conformitate cu decizia civila nr. 661/03.02.2015.

După cum în mod corect a observat și prima instanța la pagina 20 din cuprinsul sentinței recurate, art. 6 alin. (3) din legea nr. 24/2000 prevede că proiectele de acte normative sunt însoțite și de un studiu de impact, după caz. Prin urmare este greșită concluzia instanței de fond de la pagina 21 din sentința recurată, conform căreia deși art. 6 alin. (3) din legea nr. 24/2000, anterior citat, prevede că proiectele de acte normative se supun spre adoptare însoțite și de un studiu de impact doar dacă este cazul, nu se poate reține ca în circumstanțele concrete un asemenea studiu nu se impunea.”

Mai mult decât atât, necesitatea reglementării accesului vehiculelor în Zona Peninsulară a Municipiului C_____ rezultă atât din cuprinsul referatului nr. _____/11.07.2018 („Referatul”), cât și din expunerea de motive nr. _____/12.07.2018 („Expunerea de motive”), înscrisuri ce au stat la baza adoptării Regulamentului de acces și care au fost depuse la dosarul cauzei în faza procesuala a fondului.

După cum a arătat și în fața instanței de fond, din preambulul hotărârii atacate și actele avute în vedere la adoptarea acesteia, rezulta că H.C.L. nr. 371/2018 a fost adoptată în considerarea unui interes public, respectiv pentru protejarea centrului istoric al Municipiului C_____ și pentru promovarea numeroaselor obiective turistice, a clădirilor cu valoare arhitecturală, a monumentelor istorice etc., astfel că în speța de față interesul public prevalează asupra interesului privat. Această afirmație este confirmată chiar de prevederile H.C.L. nr. 371/2018. Mai mult, instanța de fond arată la pagina 23 din cuprinsul sentinței recurate că: ”(...) în ceea ce privește deciziile autorității trebuie avut în vedere principiul conform căruia interesul general primează față de cel particular.

În continuare, la pagina 24 din sentința recurată, instanța de fond a reținut în mod corect că la baza adoptării H.C.L. nr. 371/2018 a stat documentația tehnico-economică a 3 proiecte, respectiv Reamenajarea integrată a zonei pietonale din centrul istoric al Municipiului C_____, Restaurarea și reamenajarea integrată a zonei istorice - H_____ H_____ și Restaurarea și reamenajarea promenadei și a spațiilor verzi din zona Vraja Marii - Cazinou - Port Tomis, însă în mod greșit a apreciat cu privire la obligativitatea întocmirii unui studiu de impact în acest caz, interpretând și aplicând în mod eronat inclusiv prevederile art. 7 alin. (2) din Legea nr. 52/2003.

Așa cum a arătat și în fața instanței de fond, proiectul de hotărâre privind aprobarea Regulamentului de acces a respectat procedura de transparență decizională reglementată de Legea nr. 52/2003, astfel ca H.C.L. nr. 371/2018 a fost adoptată în mod legal. Acest aspect rezultă cu claritate din descrierea situației de fapt de la punctul I din întâmpinarea depusă la fondul cauzei și înscrisurile atașate acesteia în acea fază procesuală, motiv pentru care nu le va relua prin prezentul, ci doar înțelege să puncteze următoarele aspecte:

- Proiectul de hotărâre pentru aprobarea Regulamentului de acces în Zona Peninsulară a Municipiului C_____ a fost publicat pentru prima oară la data de 31.05.2017. Ulterior, la data de 28.09.2017, acesta a fost publicat pentru a doua oară pe pagina de internet a Primăriei Municipiului C_____ (dar și pe pagina de facebook) iar la data de 29.11.2017 a fost publicat Regulamentul de acces;

- Având în vedere numărul mare de opinii exprimate cu privire la prevederile Regulamentului de acces în Zona Peninsulară, atât de persoane fizice, cât și de persoane juridice, în conformitate cu prevederile Legii nr. 52/2003, pe site-ul Primăriei Municipiului C_____ și în media locală a fost anunțată o dezbatere publică pentru data de 29.11.2017;

- Conform informării despre Regulamentul de acces, la data de 06.12.2017, ora 10.00, la sediul Primăriei Municipiului C_____ a avut loc dezbaterile referitoare la Regulamentul de acces. În continuare se arată că în urma dezbaterii publice au fost sintetizate cele mai clare propuneri ale participanților în cadrul unui chestionar care cuprindea 8 întrebări. Acesta a fost adus la cunoștința publică în data de 02.02.2018 atât pe site-ul Primăriei Municipiului C_____, cât și în media locală. Menționează că acest chestionar a putut fi accesat de către cetățenii interesați până la data de 16.02.2018, în conformitate cu înscrisurile depuse în fața instanței de fond;

- La data de 25.07.2018 a avut loc sesiunea de discuții și dezbateri pe tema mobilității în Municipiul C_____, în special privind circulația din Zona Peninsulară. La aceasta au participat reprezentanții Zonei Metropolitane C_____, dar și ai Primăriei Municipiului C_____, scopul fiind identificarea și implementarea unor soluții moderne și eficiente privind îmbunătățirea mobilității în Municipiul C_____;

- Proiectele privind reabilitatea și reamenajarea zonei Peninsulare au fost incluse în Planul Integrat de Dezvoltare în cadrul Programului operațional regional 2007 - 2013 - Axa Prioritară 1 - Sprijinirea dezvoltării durabile a orașelor - potențiali poli urbani de creștere, fiind finanțate cu fonduri europene.

- Aceste axe prioritare sunt în concordanță cu politicile comunitare asupra coeziunii economice și sociale promovate de Uniunea Europeană iar prin implementarea acestor axe se contribuie la atingerea obiectivului global al Strategiei Naționale de Dezvoltare Regională, precum și la diminuarea disparităților de dezvoltare dintre România și Statele Membre UE.

- Soluțiile de reabilitare și modernizare ale străzilor au fost stabilite pe baza evaluării stării tehnice și a prevederilor “Normativului privind alcătuirea structurilor rutiere rigide și suple pentru străzi” NP116-04. S-au avut în vedere următoarele: realizarea unei structuri rutiere adaptate cu precădere la circulația pietonală;

- Proiectarea acestei zone în scopuri preponderent pietonale are rolul de creare și dezvoltare a zonelor pietonale, astfel încât libera circulație pietonală să se efectueze în mod relaxant, putând admira și vizita obiectivele menționate, precum și alte clădiri private de importanță istorică deosebită. Un flux mare de cetățeni în acesta zonă va avea un impact pozitiv major și asupra unităților de alimentație publică și de cazare, nicidecum limitarea libertății comerțului.

- Asigurarea unui spațiu pietonal generos va permite eliminarea aglomerațiilor pietonale, asigurându-se un spațiu vital de circulație și staționare pentru pietoni, spațiu care se dovedește de o importanță majoră, la momentul de față, în condițiile pandemiei actuale când distanțarea socială este esențială pentru menținerea sănătății cetățenilor, susținând astfel necesitatea existenței unei zone pietonale extinse, unde cetățenii se pot relaxa în mod nestingherit, fără a-și pune sănătatea sau chiar viața în pericol.

- Un alt factor important care susține dezvoltarea circulației pietonale este reducerea poluării aerului ca urmare a noxelor eliberate de autovehicule.

În raport de argumentele prezentate mai sus, nu poate fi primită rețineria instanței de fond potrivit căreia, prevederile Legii nr. 52/2003 ar fi fost încălcate, „(...) întrucât deși a fost realizată o consultare a cetățenilor aceasta a fost una pur formală iar nu una efectivă în condițiile în care Regulamentul a fost adoptat la aproximativ un an de zile de la momentul inițial al publicării proiectului de hotărâre pentru aprobarea Regulamentului, perioadă în care recurentul a depus toate eforturile pentru a identifica eventualele efecte ale unui astfel de regulament asupra cetățenilor (inclusiv agenților economici) din Municipiul C_____. Mai mult decât atât, recurentul a răspuns de fiecare dată solicitărilor cetățenilor (inclusiv Asociației – intimata - reclamantă din prezenta cauză) și a avut în vedere propunerile acestora. Dovezi în acest sens stau toate înscrisurile atașate întâmpinării depuse în fața instanței de fond, care fac parte din documentația ce a stat la baza adoptării Regulamentului contestat.

În aceste condiții, este greșită concluzia reținută prin sentința recurată, în conformitate cu care instanța a arătat că: „(...) Este adevărat că autoritatea nu are obligația de a pune în practică toate recomandările cetățenilor, însă în principiu fiecare punct de vedere, sugestie, propunere sau opinie trebuie analizate și să primească un răspuns, mai mult sau mai puțin detaliat. (...)”

Cu toate că instanța de fond a arătat la pagina 22 din sentința recurată faptul că „(...) nu contestă posibilitatea ca implementarea actului normativ ce reglementează accesul în zona peninsulară și stabilește caracterul de zona cu caracter preponderent pietonală a acesteia să fie una benefică din

punct de vedere social și economic pe termen mediu și lung (...)”, reține în mod greșit că o concluzie nu poate fi dedusă doar în baza documentației ce a stat la baza emiterii H.C.L. nr. 371/2018 și ca studiul de impact era obligatoriu a fi întocmit.

În concluzie, în raport de cele descrise anterior, recurentul a apreciat ca nefiind necesară întocmirea unui studiu de impact, decizie ce a fost luată în conformitate cu prevederile legale în vigoare (detaliate în cuprinsul prezentului).

În ceea ce privește pretinsa încălcare prin art. 28 din Regulamentul de acces a dreptului constituțional și convențional la proprietate, recurentul a solicitat instanței de control să observe că textul legal a fost edictat previzibil, în termeni generali, clari și care să acopere situațiile posibile ce se pot ivi în practică, astfel încât să ofere destinatarului posibilitatea să își adapteze conduita în funcție de acestea. Practic, actul administrativ atacat cuprinde măsuri administrative în vederea atingerii scopului pentru care a fost adoptat.

Recurentul solicită instanței de control să aibă în vedere argumentele recurentului detaliate în fața instanței de fond, conform cărora:

Dispozițiile art. 27 și 28 din Regulamentul de acces se referă la vehiculele sau bunurile ce se află în situațiile descrise de art. 22 și care precizează faptele ce constituie contravenții la normele stabilite prin Regulamentul de acces. În cazul săvârșirii unor astfel de fapte se indică ca și sancțiuni măsurile ridicării, transportării și depozitarii vehiculelor/bunurilor în spații special amenajate, pana la momentul restituirii lor către proprietarii/deținătorii legali, după recuperarea integrală a cheltuielilor aferente unei asemenea activități. De asemenea, se menționează că în ceea ce privește vehiculele împotriva cărora a fost dispusă măsura ridicării, transportării și depozitarii și pentru care nu au fost depuse solicitări în vederea restituirii, sunt aplicabile prevederile Legii nr. 421/2002. Astfel că intenția recurentului nu a fost niciodată aceea de a aplica în general, prevederile Legii nr. 421/2002, ci a avut în vedere doar vehiculele abandonate sau fără stăpân pe teritoriul aparținând domeniului public sau privat al statului sau al unitarilor administrativ-teritoriale.

Aceste articole au fost adoptate în considerarea Hotărârii Consiliului Local al Municipiului C _____ nr. 184/31.07.2013 privind îmbunătățirea activităților de gospodărire, protecția mediului, întreținere și înfrumusețare a Municipiului C _____ (denumită în continuare „H.CX. nr.184/2013”), hotărâre ce nu a fost contestată de către Asociație.

Relevant în soluționarea prezentei cauze este capitolul III - Protecția spațiilor verzi, a parcurilor și arborilor, a drumurilor, trotuarelor și parcajelor, a altor lucrări și dotări publice din cuprinsul H.C.L. nr.184/2013 și în special art.9 punctele 17, 21, 43 din cadrul acestui capitol, potrivit cărora:

„Constituie contravenție la normele de protecție a drumurilor, trotuarelor și parcajelor în vederea menținerii aspectului estetic și util al municipiului, următoarele fapte:

(...)

17. Staționarea sau parcare pe raza municipiului C_____ a vehiculelor destinate transportului de mărfuri cu masa maximă admisă mai mare de 2,4 tone sau destinate transportului de persoane cu capacitatea mai mare de 8+1 locuri, indiferent de forma de deținere. Staționarea sau parcare a acestor vehicule este permisă numai în locurile special amenajate pentru aceste categorii de vehicule;

(...)

21. Nerespectarea programului stabilit pentru aprovizionarea operatorilor economici în perioada sezonului turistic estival din stațiunea Mamaia. Programul pentru aprovizionarea cu mărfuri a operatorilor economici în perioada sezonului turistic estival în stațiunea Mamaia este zilnic, în intervalul orar 2.00 -10.00;

(...)

43. Nerespectarea obligațiilor de către conducătorii de vehicule privind folosirea unui loc de parcare, sau nerespectarea perioadei stabilite și achitate pentru staționarea vehiculelor, în parcurile semnalizate corespunzător și aflate în administrarea municipiului C_____;

De asemenea, conform prevederilor art. 8 din legea nr. 421/2002: „Dacă în termen de 10 zile de la data anunțului proprietarul sau deținătorul sau legal nu se prezintă în vederea ridicării vehiculului, acesta trece de drept în proprietatea unității administrativ-teritoriale din raza careia a fost ridicat, liber de orice sarcini, prin dispoziție a primarului și urmează să fie valorificat prin vânzare, în condițiile legii, sau predat unei unități de colectare și valorificare a deșeurilor, în funcție de starea vehiculului.”

În conformitate cu dispozițiile art. 10 alin. (1) din H.G. nr. 156/2003 cu modificările ulterioare, privind normele metodologice de aplicare a Legii nr.421/2002: „În situația în care vehiculul nu este revendicat de proprietar sau de deținătorul legal, după expirarea unui termen de 30 de zile de la data anunțului, primarul emite o dispoziție prin care vehiculul este trecut în domeniul privat al unității administrativ-teritoriale în a cărei rază a fost găsit, liber de orice sarcini, urmând a fi valorificat în condițiile prevăzute la art.8 din lege.”

În concluzie, din coroborarea textelor de lege menționate mai sus rezultă că, H.C.L. nr.371/2018 este legală, fiind respectată legislația aplicabilă în materie. Cu toate acestea, în cazul în care instanța ar aprecia că prevederile art.28 ar fi neclare, acestea ar putea fi adaptate sau în ultima instanță chiar anulate în situația în care s-ar aprecia că se încalcă dreptul la proprietate.

Chiar și în situația absurdă în care s-ar anula dispozițiile art. 28 din Regulament, acest aspect nu atrage însă anularea întregii H.C.L. nr. 371/2018 în condițiile în care (i) aceasta cuprinde măsuri administrative pentru atingerea scopului pentru care a fost adoptată iar normele juridice sunt edictate previzibil, în termeni generali care să acopere situațiile ivite în practică și să permită destinatarului să își adapteze conduită în funcție de acestea și (ii) a fost adoptat în mod legal, prin respectarea tuturor prevederilor legale în vigoare la acel moment.

În raport de toate aspectele mai sus invocate, recurentul a solicitat instanței ca, prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună admiterea prezentului recurs, cu consecința casării încheierilor și a sentinței recurate și, pe cale de consecință, în urma rejudecării cauzei:

În principal:

- admiterea excepției lipsei calității procesuale active a Asociației și pe cale de

consecință respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind formulată de o persoană fără calitate procesuală activă;

- admiterea excepției lipsei de interes a Asociației în promovarea acțiunii ce face

obiectul prezentului dosar și pe cale de consecință respingerea cererii de chemare în judecată ca lipsită de interes;

- admiterea excepției inadmisibilității formulării cererilor de intervenție pentru lipsa procedurii prealabile;

În subsidiar, în situația respingerii excepțiilor mai sus menționate, se solicită respingerea ca neîntemeiate a cererilor de chemare în judecată și a cererilor de intervenție accesorii formulate în cauză.

În temeiul dispozițiilor art. 453 Cod procedură civilă, obligarea intimatelor-reclamante și a intimatelor-interveniente, la plata către recurent a cheltuielilor de judecată ocazionate de soluționarea prezentei cauze (în fond și în recurs).

În drept, au fost invocate prevederile art. 14 alin. (4) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 (denumită în continuare „Legea nr. 554/2004”) coroborate cu dispozițiile art. 488 alin. (1) pct. 8 Cod procedură civilă.

Legal citată, intimata-reclamantă Asociația „H_____ H_____” a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea recursului ca nefondat.

La data de 26.11.2020, intervenienta E_____ E__-Petruța și Societatea „T_____, Ș_____” au depus cereri de renunțare la judecata cererilor de intervenție formulate de către aceste părți.

Analizând legalitatea sentinței instanței de fond prin prisma criticilor formulate de recurent, Curtea reține următoarele aspecte de fapt și de drept:

Prin recursul formulat, întemeiat pe motivul de casare prevăzut de 488 pct. 8 C.pr.civ., recurentul-pârât critică hotărârea primei instanțe sub aspectul soluției asupra excepțiilor lipsei calității procesuale active și a lipsei de interes a intimatei-reclamante H_____ H_____ H_____, cererilor de intervenție în interes alăturat intimatei-reclamante formulate de interveniente, susținând totodată interpretarea și aplicarea greșită de către prima instanță a

prevederilor art. 28 din Regulament, art. 6 și 7 alin. 3¹ din legea nr. 24/2000 și ale art. 7 din legea nr. 52/2003.

Criticile sunt nefondate.

Prin art. 1 și 2 din Regulamentul de acces în Zona peninsulară a Municipiului C _____ aprobat prin HCL C _____ nr. 371/27.09.2018 s-a menționat că scopul reglementării accesului în această zonă este acela de protejare a acestei părți urbanistice importante a municipiului C _____, zona peninsulară (incluzând H _____ H _____ și Faleza Casino C _____) fiind supusă unui amplu proces de rehabilitare și amenajare urmărind punerea în valoare a numeroaselor obiective turistice, precum și îmbunătățirea sistemului de promovare și comerț modern.

Reclamanta H _____ H _____ H _____ are ca scop stimularea contribuției membrilor Asociației la dezvoltarea și modernizarea zonei „H _____ H _____” sub toate componentele sale: centrul de cultură, educativ, urbanistic, istoric, comercial, unul dintre obiective fiind promovarea și susținerea adoptării de către autoritățile publice a cadrului legislativ din domeniile de activitate și interes ale asociației/membrilor săi, inclusiv cele necesare adoptării politicilor de dezvoltare și exploatare a zonei H _____ H _____.

De asemenea, printre obiectivele introduse ulterior în statutul asociației se numără și sesizarea autorităților competente și a instanțelor judecătorești, în vederea restabilirii legalității ori de câte ori se constată o încălcare în materie de urbanism și amenajare a teritoriului în zona peninsulară sau restricționarea accesului în zona peninsulară, în scopul protecției intereselor personale ale membrilor asociației și/sau ale comunității locale.

Prin urmare, se constată că în mod corect a reținut prima instanță calitatea procesuală a acestei asociații, câtă vreme hotărârea de consiliu local vizează exact aria de interes în care activează asociația reclamantă.

Astfel cum a reținut ÎCCJ prin decizia RIL nr. 8/2020 ”în situația acțiunii promovate în contencios administrativ de către organismele sociale interesate, în definiția legală dată acestora prin dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. s) din Legea nr. 554/2004, legiuitorul a avut în vedere reglementarea unui contencios subiectiv, în care invocarea interesului legitim public este subsidiară invocării unui interes legitim privat, **acesta din urmă însă decurgând din legătura directă dintre actul administrativ supus controlului de legalitate și scopul direct și obiectivele organismului social - asociație, potrivit statutului acestuia.**”

Prin urmare, faptul că asociația nu este constituită în scop lucrativ și că, în principiu, nu ar putea desfășura activități comerciale, susținut de recurent, nu împietează asupra calității sale procesuale active în cauza de față, fiind evidentă legătura dintre scopul și obiectivele asociației, redate mai sus și actul normativ care vizează accesul în zona de interes pentru reclamantă.

Se constată astfel că în mod corect s-a apreciat și asupra interesului asociației de a contesta hotărârea de aprobare a regulamentului, câtă vreme cel puțin o parte dintre membrii acestei asociații, rezidenți în zona peninsulară, sunt vizați de prevederile regulamentului contestat iar

mijloacele Asociației de atingere a obiectivelor statutare includ protejarea și promovarea drepturilor și intereselor legitime ale membrilor asociației, inclusiv prin sesizarea instanțelor judecătorești și asigurarea respectării legii, în toate domeniile de interes pentru membrii Asociației.

În ceea ce privește soluția dată cererilor de intervenție în interesul alăturat reclamantei, Curtea reține că aceste cereri au fost formulate fie de persoane fizice, fie de persoane juridice, operatori economici, cabinete de avocatură, parohii, activând în zona de reglementare a Regulamentului în discuție.

Contrar susținerii recurentului, aceste entități justifică interesul personal de a acționa procesual în sprijinul Asociației reclamante, în mod evident protejarea dreptului de acces în zona Peninsulară a municipiului C _____ fiind intrinsec legată de interesele private ale acestora.

Critica privind lipsa unor dovezi cu privire la obiectul de activitate al intervenientelor sau la pierderile economice preconizate ca efect al punerii în executare a hotărârii nu pot fi primite, întrucât dispozițiile art. 488 C.pr.civ. permit reformarea unei hotărâri în recurs numai pentru motive de nelegalitate, nu și de netemeinicie. Astfel că instanța de recurs nu mai are competența de a cenzura situația de fapt stabilită prin hotărârea atacată și de a reevalua în acest scop probele, ci doar de a verifica legalitatea hotărârii prin raportare la situația de fapt pe care aceasta o constată.

Câtă vreme interesul intervenienților de a contesta Regulamentul de acces se află în legătură cu cel al Asociației în ceea ce privește accesul în zona peninsulară, se constată că soluția de admitere în principiu a acestor cereri este corectă și legală.

Critica în sensul inadmisibilității cererilor de intervenție în interesul alăturat reclamantei pentru neîndeplinirea procedurii prealabile este nefondată, dată fiind calificarea corectă a acestui tip de intervenție ca fiind o apărare în sprijinul uneia dintre părți. De vreme ce scopul urmărit prin formularea cererilor de intervenție este sprijinirea poziției părții în favoarea căreia intervin, intervenienții accesorii nu sunt supuși rigorilor care vizează acțiunea în anulare în contenciosul administrativ, întrucât aceștia nu urmăresc direct anularea actului vătămător.

Cu alte cuvinte, de vreme ce finalitatea cererii de intervenție constă în întărirea poziției procesuale a uneia dintre părți, admisibilitatea cererii incidentale nu poate fi condiționată de parcurgerea unei proceduri prealabile administrative, vizându-l doar pe intervenient.

Critica vizând aprecierea greșită a necesității evaluării preliminare a impactului noii reglementări nu poate fi primită.

În esență, recurentul susține inaplicabilitatea acestei cerințe în ipoteza emiterii unei hotărâri de consiliu local, despre care se susține că nu _____ reglementare a legii nr. 24/2020.

Cu titlu preliminar, Curtea observă că această critică a fost invocată pentru prima dată în recurs, prin întâmpinarea formulată în primă instanță neregăsindu-se această susținere. Prin urmare,

nefiind invocată la fond și nici analizată de prima instanță, această critică nu poate susține motivul de nelegalitate prevăzut de art. 488 pct. 8 C.pr.civ.

Pe de altă parte, susținerea este și nefondată.

Potrivit dispozițiilor art. 1, 2 și 3 din legea nr. 24/2000 ”Art. 1 - Activitatea de legiferare

(1) Reglementarea relațiilor sociale prin lege și prin celelalte categorii de acte normative se realizează cu respectarea principiilor generale de legiferare proprii sistemului dreptului românesc.

(2) Actele normative se inițiază, se elaborează, se adoptă și se aplică în conformitate cu prevederile Constituției României, republicată, cu dispozițiile prezentei legi, precum și cu principiile ordinii de drept.

(3) Activitatea de legiferare reprezintă principala modalitate de implementare a politicilor publice, asigurând instrumentele necesare pentru punerea în aplicare a soluțiilor de dezvoltare economică și socială, precum și pentru exercitarea autorității publice.

Art. 2 - Tehnica legislativă

(1) Tehnica legislativă asigură sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ.

(2) Normele de tehnică legislativă definesc părțile constitutive ale actului normativ, structura, forma și modul de sistematizare a conținutului acestuia, procedeele tehnice privind modificarea, completarea, abrogarea, publicarea și republicarea actelor normative, precum și limbajul și stilul actului normativ.

Art. 3 - Respectarea normelor de tehnică legislativă

(1) Normele de tehnică legislativă sunt obligatorii la elaborarea proiectelor de lege de către Guvern și a propunerilor legislative aparținând deputaților, senatorilor sau cetățenilor, în cadrul exercitării dreptului la inițiativă legislativă, la elaborarea și adoptarea ordonanțelor și hotărârilor Guvernului, precum și la elaborarea și adoptarea actelor normative ale celorlalte autorități cu asemenea atribuții.

(2) Normele de tehnică legislativă se aplică, în mod corespunzător, și la elaborarea și adoptarea proiectelor de ordine, instrucțiuni și de alte acte normative emise de conducătorii organelor administrației publice centrale de specialitate, precum și la elaborarea și adoptarea actelor cu caracter normativ emise de autoritățile administrației publice locale.”

Cum normele de tehnică legislativă reglementate prin legea nr. 24/2000 se aplică inclusiv în cadrul actelor emise de autoritățile administrației publice locale, analiza legalității hotărârii contestate din perspectiva respectării dispozițiilor art. 7 din legea nr. 24/2000 este corectă.

Contrar susținerii recurentului, din analiza dispozițiilor art. 2 din legea nr. 24/2000 rezultă că și în cazul hotărârii contestat se aplică dispozițiile de tehnică legislativă, astfel cum este definită la alineatul 1 și care nu se limitează, astfel, la cele enumerate la alineatul 2 al aceluiași articol.

Potrivit articolului menționat, cu denumirea marginală ”Evaluarea preliminară a impactului noilor reglementări”:(1) Evaluarea preliminară a impactului proiectelor de lege, a propunerilor legislative și a celorlalte proiecte de acte normative reprezintă un set de activități și proceduri realizate cu scopul de a asigura o fundamentare adecvată a inițiativelor legislative. Evaluarea preliminară a impactului presupune identificarea și analizarea efectelor economice, sociale, de mediu, legislative și bugetare pe care le produc reglementările propuse.

(2) Evaluarea preliminară a impactului proiectelor de acte normative este considerată a fi modalitatea de fundamentare pentru soluțiile legislative propuse și trebuie realizată înainte de adoptarea actelor normative.

(3) Fundamentarea noii reglementări trebuie să aibă în vedere atât evaluarea impactului legislației specifice în vigoare la momentul elaborării proiectului de act normativ, cât și evaluarea impactului politicilor publice pe care proiectul de act normativ le implementează.

(31) Propunerile legislative, proiectele de legi și celelalte proiecte de acte normative vor fi însoțite, în mod obligatoriu, de o evaluare preliminară a impactului noilor reglementări asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(4) Evaluarea preliminară a impactului este realizată de inițiatorul proiectului de act normativ. În cazul unor proiecte de acte normative complexe, evaluarea impactului poate fi realizată, pe baza unui contract de prestări de servicii, de către institute de cercetare științifică, universități, societăți comerciale sau organizații neguvernamentale, în conformitate cu prevederile legale în vigoare referitoare la achizițiile publice.

(5) În vederea elaborării evaluării preliminare a impactului propunerilor legislative inițiate de deputați și senatori, precum și în cazul celor bazate pe inițiativa cetățenilor, membrii Parlamentului pot solicita Guvernului asigurarea accesului la datele și informațiile necesare realizării acesteia.

(6) Aplicarea dispozițiilor alin. (1) - (5) nu este obligatorie în cazul inițiativelor legislative ale deputaților și senatorilor, precum și al celor bazate pe inițiativa cetățenilor.”

Astfel, chiar dispozițiile art. 7 alin. 4 din legea se referă la proiectele de acte normative, fără să se limiteze la legi iar prin dispozițiile art. 7 alin. 3¹ s-a prevăzut obligativitatea realizării unei evaluări preliminare a impactului noilor reglementări asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului în timp ce dispozițiile alin. 4 identifică titularul obligației de evaluare preliminară a impactului, și anume inițiatorul proiectului de act normativ.

Astfel, independent de identificarea corectă a instrumentelor de prezentare și motivare incidente în cazul elaborării unei hotărâri de consiliu local cu caracter normativ, în speță a unui act normativ emis de autoritățile administrației publice locale, se reține că în cauză era necesară

evaluarea preliminară a impactului, care presupune identificarea și analizarea efectelor economice, sociale, de mediu, legislative și bugetare pe care le produc reglementările propuse.

Or, această fundamentare a actului normativ nu s-a realizat în cauză, toate susținerile recurentului în referire la aspectele reținute în preambulul hotărârii atacate, la existența documentației tehnico-economice a trei proiecte, la respectarea procedurii de transparență decizională, la anunțul prealabil al dezbaterii publice și derularea acesteia sau sesiunea de discuții și dezbateri pe tema mobilității în Municipiul C _____ nu atestă existența unei evaluări prealabile a impactului noii reglementări, în sensul dispozițiilor legale redată mai sus.

Nici faptul că proiectele privind reabilitarea și reamenajarea zonei Peninsulare au fost finanțate cu fonduri europene sau implementarea axelor prioritare în concordanță cu politicile comunitare asupra coeziunii economice și sociale promovate de politicile Uniunii Europene în scopul proiectării zonelor, dezideratul asigurării unui spațiu pietonal prietenos nu demonstrează realizarea evaluării prealabile neechivalând cu o analiză a impactului noii reglementări asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, cerință obligatorie prevăzută de art. 7 alin. 3¹ din legea nr. 24/2000.

De asemenea, intervalul scurs de la momentul inițial al publicării proiectului de hotărâre pentru aprobarea Regulamentului, perioadă în care recurentul susține că a depus eforturi pentru identificarea eventualelor efecte ale actului emis nu acoperă ipoteza analizată de prima instanță și prevăzută de lege, care se referă la emiterea prealabilă a unei fundamentări a impactului Regulamentului.

În ceea ce privește încălcarea art. 28 din Regulamentul de acces, Curtea apreciază că statuarea primei instanțe este rezultatul unei corecte aplicări a dispozițiilor legale.

Prin articolul analizat s-a prevăzut că în situația vehiculelor împotriva cărora a fost dispusă măsura ridicării, transportării și depozitării și pentru care nu au fost depuse solicitări în vederea restituirii se vor aplica prevederile legii nr. 421/2002.

În condițiile în care trimiterea din Regulament la prevederile legii privind regimul juridic al vehiculelor fără stăpân sau abandonate pe terenuri aparținând domeniului public sau privat al statului ori al unităților administrativ-teritoriale vizează procedura ulterioară ridicării vehiculelor, în speță trecerea acestora în proprietatea unității administrativ-teritoriale și valorificarea ulterioară, trebuie analizată legalitatea acestei ingerințe a statului în dreptul de proprietate al persoanei.

Or, în raport de aria de reglementare a hotărârii în discuție, este evident că această atingere substanțială a dreptului de proprietate nu este justificată într-o societate democratică și nici proporțională cu eventuala vătămare a interesului public produsă prin omisiunea formulării unei solicitări de restituire a vehiculului ridicat.

Alegațiile recurentului în sensul că intenția sa era de a avea în vedere doar vehiculele abandonate sau fără stăpân nu pot fi primite, față de modul imprecis de redactare a normei din Regulament.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 496 alin. 1 C.pr.civ., Curtea va respinge recursul ca nefondat.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

ÎN NUMELE LEGII

DECIDE

Respinge recursul promovat de recurentul-pârât F_____ F_____ F_____ F_____, cu sediul în C_____, _____, 51, județul C_____ împotriva sentinței civile nr. 396 din 02.04.2020 pronunțată de Tribunalul C_____ în dosar nr. _____, în contradictoriu cu intimații-reclamanți H_____ H_____ H_____, cu sediul în C_____, _____-15, camera nr. 6, _____ și cu sediul procesual ales în C_____, _____, județul C_____ și SOCIETATEA 77 & MADISON ADK SRL, cu sediul în C_____, H_____ H_____ nr.7, județul C_____ și cu sediul procesual ales în C_____, _____, 61, județul C_____ și intimații - intervenienții T_____, Ș_____” K_____ K_____ K_____, cu sediul în C_____, _____ nr. 5, _____, D_____ D_____ D_____, cu sediul în C_____, _____, 8, _____, B_____ B_____ B_____ și I_____ I_____ I_____, ambii cu domiciliul în C_____, _____ nr. 5, județul C_____ și cu domiciliul procesual ales în C_____, _____, 24 bis, județul C_____, L_____ L_____, cu sediul în C_____, _____, 24, județul C_____, SOCIETATEA CIN-CIN SRL, cu sediul în C_____, _____, 28, județul C_____, SOCIETATEA OUZVILLE SRL, cu sediul în C_____, _____, județul C_____, E_____ E_____ -PETRUȚA, cu domiciliul în C_____, _____, județul C_____, P_____ „J_____ J_____ de PADOVA”, cu sediul în C_____, _____, 11A, județul C_____ și P_____ „C_____ C_____ C_____”, cu sediul în C_____, _____, 7, județul C_____, ca nefondat.

Definitivă.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin grefa instanței, astăzi, 05.01.2021.

Ptr.Președinte,

Judecător,

Ptr.Judecător,

B_____ M_____

R_____ -N_____ B_____

E_____ G_____

Semnează conform art.426
al.4 C__ Vicepreședintele
Curții de Apel C_____,

Semnează conform art.426
al.4 C__ Vicepreședintele
Curții de Apel C_____,

Judecător,

Judecător,

C _____ R _____

C _____ R _____

Grefier,

L _____ S _____

Jud.fond.C S _____

Red.dec.jud R.N.B____/15 ex./28.06.2021

Gref.L.S _____/06.01.2021.

Emis 13 _____>